

»Píndola formativa 19.

Planificació centrada en la persona (PCP). Una metodologia coherent amb el respecte al dret d'autodeterminació

"Totes les persones són com la resta de les persones, com algunes persones i com cap persona" (Speight)

Què és?

Des de finals dels anys 80, han aparegut diversos enfocaments nous sobre millors formes (pràctiques) de planificar els suports individualment per a cada persona amb discapacitat.

Planificació Centrada en la Persona (PCP), pretén que la persona, amb el suport d'un grup de persones significatives per a ella, formule els seus propis plans i metes de futur, així com les estratègies, els mitjans i les accions per a anar aconseguint avanços i assoliments en el compliment del seu pla de vida personal.

Aquesta metodologia està basada en la creença profunda que cap persona és igual a una altra i tots tenim diferents interessos, necessitats i somnis, i, per tant, la individualització ha de ser i de fet és, el valor central dels serveis que presten suports a les persones. A més, en aquest plantejament subjau el respecte al dret a l'autodeterminació de les persones amb discapacitat.

Què significa?

L'expressió ***Planificació Centrada en la Persona*** remet a dos significats diferents en relació al terme *persona*. D'una banda, com hem assenyalat, es refereix a una metodologia de planificació individualitzada que es realitza des del punt de vista de la persona la vida de la qual ajudem a planificar, des dels seus interessos, els seus somnis, els seus punts de vista, la seua llibertat, etc. Però, d'altra banda, fa al·lusió a la idea que ens hem de centrar en el *ser persona*.

Tal com apunta Sennett (2003), la Planificació Centrada en la Persona ajuda a evitar que la gent es veja privada del control de la seua pròpia vida i que es convertisca en una mera espectadora de les seues necessitats i en consumidors de la cura que se'ls dispensa. A més posa les condicions per a evitar que les persones senten la particular falta de respecte que consisteix a no ser vistos, a no ser tinguts en compte com a autèntics éssers humans.

Planificació Centrada en la Persona, com a metodologia coherent amb el respecte a l'autodeterminació -dimensió central del concepte *qualitat de vida*-, entesa aquesta des de la doble perspectiva de capacitat i de dret, i compartint una proposta de bones pràctiques tant en relació a la persona com a l'organització per a aplicar aquesta metodologia.

Fonaments	■ Considera la persona per damunt del diagnòstic o del nivell de discapacitat. ■ Usa un llenguatge i imatges comuns, més que termes i argot tècnic professional. ■ S'interessa per les capacitats de la persona (fortaleses). ■ Dona veu a l'individu amb discapacitat i a aquells que l'envolten amb l'objectiu de conèixer <i>la seua història, els seus desitjos i les seues expectatives</i> quant a la vida desitjada.
Principis de la PCP	Qualitat de vida És la combinació de la satisfacció personal amb una adequada condició de vida i l'exercici de l'autodeterminació personal, la qual està garantida pels principis bàsics dels drets humans Autodeterminació Autonomia, control personal i eleccions. Prendre decisions per un mateix (o amb suport) en relació a les condicions de vida.

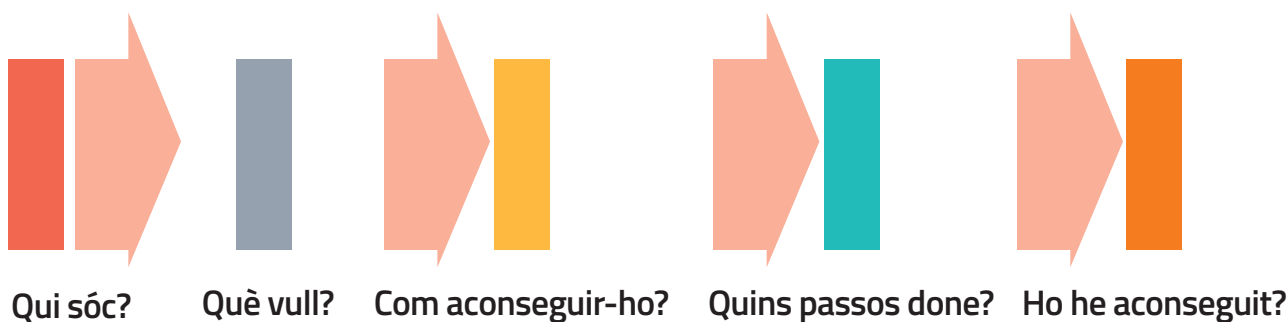
TEA. Trastorn de l'Espectre de l'Autisme

Una **GUIA** per a
la **COMUNITAT EDUCATIVA**

Objectiu	Millorar la qualitat de vida de la persona amb discapacitat, si bé també és de gran utilitat per a un altre tipus de col·lectius, i en general per a tot tipus de persones. La PCP és un procés continu i cíclic que consisteix a realitzar una planificació futura que millori les àrees de la vida de la persona (salut, oci, necessitats bàsiques, integració laboral, autonomia, etc.).
Condicions per a fer una PCP	■ Desplaçar el poder cap a les persones que reben el servei. ■ Implicar les seues famílies, els amics o altres persones properes. ■ Comptar amb una persona coordinadora o facilitadora. ■ Tindre una visió no restrictiva del futur. ■ El grup de suport ha de conèixer els principis i valors de la PCP. ■ Compromís d'accions i confidencialitat.
Procés de la PCP	1. Preparació (formació) de la persona amb discapacitat intel·lectual, de la persona facilitadora i del grup de suport. 2. Es desenvolupa un perfil personal sobre la base de les següents dimensions, limitacions i capacitats): a. Capacitats intel·lectuals. b. Conducta adaptativa (habilitats conceptuals, socials i pràctiques), c. Participació, interaccions i rols socials. d. Salut (física i mental). e. Context. 3. S'elabora un perfil de necessitats de suport.

Com ser el protagonista de la meua vida? Ajudes per a l'autodeterminació

<http://sinomeconoces.blogspot.com.es/2013/09/materiales-pcp-quien-soy.html>

Autoconeixement

QUI SÓC?

Primer pas de la PCP. Permet conèixer millor la persona, a més d'afavorir el propi autoconeixement. Pot donar pistes sobre esdeveniments importants durant la seua vida (que, a més, ens orienten sobre l'estat actual de la persona). Es poden incloure aspectes bàsics com l'edat, lloc de naixement, centres en els quals ha estat, etc. Es tracta, bàsicament, de fer un repàs a la seua història personal. D'altra banda, és una bona manera de situar-lo com a protagonista de la seua vida (*Eres una persona única, amb una història única i vull conèixer-la*).

- Quina és la meua història? Com és la meua família?
- Què sé fer bé? Què em costa fer sol? Quines persones m'hi ajuden?
- Què és el més important per a mi? Què m'agrada?

Els meus llocs

Respon a la qüestió on em moc? Reflecteix els llocs en els quals habitualment es maneja la persona amb discapacitat. A més d'establir la principals àrees en què cal plantejar objectius, ajudarà la persona a ser conscient de la seua presència en diferents àmbits (escolar, oci, familiar, etc.).

- Quins són els meus llocs favorits? On passe el temps?

TEA. Trastorn de l'Espectre de l'Autisme

Una **GUIA** per a
la **COMUNITAT EDUCATIVA**

Objectius	▪ Què vull canviar? (a casa, al treball?) ▪ Què vull aprendre? ▪ Què m'agradaria aconseguir? En què vull millorar? ▪ Quins són els meus somnis? ▪ Què pense del futur?
Pla	▪ Quines coses he de canviar? ▪ Quant de temps em costarà? Què faré cada dia? Suports Es tracta de definir el cercle de suport de la persona amb discapacitat, tant a nivell formal com informal (tenint cabuda tothom, per exemple, el xofer de l'autobús). Els cercles concèntrics serveixen per a col·locar les persones segons la seu major o menor presència, o major o menor importància per a la persona (els més importants, els més propers). Es poden afegir els espais que es vulga (per exemple, equip d'atletisme, grup de ball, etc.). També es poden utilitzar fotos, alguna cosa que potser farà més atractiva l'elaboració de la fitxa. Alhora, cal anar parlant sobre quins suports dona cada persona i per què són importants per a la persona amb discapacitat. A mesura que s'avance en el procés de PCP, es poden definir de manera més específica els rols. ▪ Qui em pot ajudar? Què necessite? ▪ Quins problemes em trobaré? ▪ Com sabré si ho he aconseguit?

Acció	■ Per on comence? ■ Quines decisions he de prendre? Com ho faig? ■ Com solucione els problemes que han sorgit? ■ He de demanar ajuda? ■ Estic avançant cap a la meua meta?
Avaluació	■ Ho he aconseguit? Què he après? Què he millorat? ■ Què ha funcionat? Què no ha funcionat? ■ Com em sent? ■ Quin és el meu objectiu?

